

ZBRANE PESMI SODELUJOČIH
NA BRALNEM MARATONU, 3. 10. 2022
SKUPAJ SE IMAMO DOBRO!

Maribor, oktober 2022

Zbrala: Urša Žiger

Kazalo

SKUPAJ SE IMAMO DOBRO	2
SKUPAJ SE IMAMO LEPO	3
DOBRO NAM(α) JE SKUPAJ	4
DOBRO JE BITI DOBRO	5
V DRUŽBI LJUDI	6
ŠOLSKI IZLET	7
CORONA MED NAMI.....	9
NAJBOLJŠA PRIJATELJICA	10
PRIJATELJSTVO.....	11
SKUPAJ NAM JE DOBRO	12
MISEL.....	13
BESEDE SO BESEDE	14
REŠIMO PLANET	15
POLET V NOV SVET.....	16
PARADIŠ	17
ZELENICE DOMOVINE.....	18
SREČA JE RAZLIČNA	19
SKUPAJ IMAMO SE DOBRO	20
SKUPAJ ZA VSE	21
PRIJATELJSTVO.....	22
PESEM O PRIJATELJSTVU.....	23
PRIJATELJSTVO.....	24
IMAMO SE DOBRO.....	27
SKUPAJ ZAŽIVIMO	28
IMAMO SE FINO.....	30
KO MARJETIC VEČ NI	31
KDOR POZNA VESELJE, JE BOGAT SREČE.....	32
DOBRE VOLJE POLNI	33
ŽIVLJENJE JE VESELJE.....	34
SPLOŠNA RESNICA.....	35
SMISEL	36
PRAVI PRIJATELJ	37

SKUPAJ SE IMAMO DOBRO

Ko zvonec zazvoni,
se mi k prijateljem mudi.
Skupaj gremo na kosilo,
kjer srečamo prijateljico Miro.

Mira k sebi nas povabi,
ker doma je njena babi.
Skupaj karte igramo
in super se imamo.

Čeprav dežuje,
nam ni nič huje.
Igramo remi,
čas mine en, dva, tri.

Opazimo, da nebo se je razjasnilo
in igrišče posušilo.
Skupaj košarko igramo in
odlično se imamo.

Sonce že zahaja in
temneje postaja.
Telefon zazvoni.
Mama kliče,
domov se mi mudi.

Neja Lešnik in Lara Osvaldič, 9. razred
OŠ Draga Kobala Maribor

SKUPAJ SE IMAMO LEPO

Najlepše nam je skupaj,
ko gremo kam s kolesom
in se družimo
pod jabolčnim drevesom.

Najlepše nam je skupaj,
na lena nedeljska jutra,
ko se nam ne da perila pobrati
in ne nameravamo niti vstati.

Najlepše nam je skupaj.
Ko smo v šoli,
se kaj novega naučimo
ter se s prijatelji počitnic veselimo.

Najlepše nam je skupaj
s prijatelji, družino,
ko se vsi imamo fino
in se odpravimo v kino.

Ana Lubej, 8. razred
OŠ Maksa Durjave Maribor

DOBRO NAM(a) JE SKUPAJ

Lepo nam je,
ko s prijatelji jahamo valove.
Počasi, počasi se staramo,
ko skupaj lovimo vetrove.

Prijetno mi je,
ko se spomnim,
da tudi njega imam
in svojih trenutkov z njim
nikoli nikomur ne dam.

Dobro mi je vselej,
ko sem v njegovi družbi –
ljubezen je vedno lepa,
če seveda ni slepa.

Mi bo tudi lepo,
če bova vsak dan,
vse leto v isti službi?

Ana Šohar Lorenčič, 9. razred
OŠ Duplek

DOBRO JE BITI DOBRO

Dobro je biti dobro,
zakaj ne bi bilo?
Bolje je, kot pa biti
slabo.

Dobro je biti dobro,
misliti o pozitivnih stvareh,
ki ti na obrazu pričarajo nasmeh.

Dobro je biti dobro, delati stvari,
ki te razveselijo, četudi se ti drugi smeji.
Važno je, da stvari tebe
razvedrijo.

Maša Lešnik, 8. razred
OŠ Angela Besednjaka Maribor

V DRUŽBI LJUDI

Kaj človek bil bi brez drugih ljudi?

Sam, samcat, se zdi.

To v njegovi naravi ni,
saj rad se družī z drugimi ljudmi.

V družbi se imamo fino,
Ker včasih gremo v kino.
Drug drugemu podporo dajajmo,
med seboj se ne grajajmo!

Tu in tam si nagajajmo
ali se razvajajmo.

Žiga Mlekuž, 8. razred
OŠ Franca Rozmana-Staneta Maribor

pesem je na maratonu prebral Tine Mlekuž

ŠOLSKI IZLET

Avtobus pelje nas.
Mi vsi pojemo na glas.
Iz devetega razreda odhajamo.
Vas zanima, kje se sedaj nahajamo?
Za en dan,
odšli smo v Piran.

V Piranu Tartinijev trg si ogledujemo,
znamenitosti raziskujemo.
Gremo še na sladoled,
da še slajši bo ta izlet.
Za kosilo jemo morsko rižoto,
"SKUPAJ SE IMAMO DOBRO" je naš moto.

Čas hitro mine,
gremo še v soline.
Izlet še boljši postane,
ko dobimo čokoladice slane.
V solinah so jih naredili,
da bi nas razveselili.

Ko pojemo,
kopat se gremo.
Ker dolgčas nam postane,
Vprašamo, koliko pedolino stane.

Izposodimo si pedolino
in zraven povabimo še prijateljico Lino.
Skupaj se veselimo,
a nato domov odhitimo.

Na avtobusu super se imamo
In učiteljici darilo damo.
Podarimo ji ga za slovo,
da kot spomin na nas ostalo bo.

Živa Goričan in Lia Milošič, 9. razred
OŠ Draga Kobala Maribor

CORONA MED NAMI

Corona ti,
ko si prišla, najprej hecali smo se vsi.
Ostali smo doma
in se preko zooma
gledali kar doma.

Še igrati se skupaj nismo smeli,
ko nam to vendar največ pomeni!

Zdaj spet je tako kot prej,
družimo se in veselimo,
novih iger, smeha in zabav si želimo.
Počnemo spet skupaj mnogo stvari
in tako naj ostane do konca šolskih dni!

Corona, čeprav si med nami še vedno ti,
to vemo zdaj vsi,
zato pa pazimo, da ne rabohotiš se ti
in nam spet ne vzameš pristnih prijateljskih vezi.

Lina Bernier, Julia Šega in Mia Korenčič, 6. razred
OŠ Rada Robiča Limbuš

NAJBOLJŠA PRIJATELJICA

Prijateljica kot si ti,
se težko dobi.
Ob tebi se vse spremeni,
vse v življenju smisel dobi.

Ob tebi človek nikoli ni sam,
naj povem ti, da rada te imam.
Moja najboljša prijateljica si,
to vedo zdaj vsi.

Si zvezda, ki zame svetiš noč in dan,
si prijateljica, ki rabim jo vsak dan.

Vse v življenju mine, vse se spremeni,
a iskreno prijateljstvo vse težave prebrodi.

Lina Bernier, Julia Šega in Mia Korenčič, 6. razred
OŠ Rada Robiča Limbuš

PRIJATELJSTVO

Prijateljstvo je kot dan
počasi izteka in v nebo odhaja kot veter prihaja.

Dan je čas in čas teče kot voda iz reke izliva se v morje
morje prostrano ni nikomur dano tja voda zahaja in od tam prihaja
prijateljstva se obnovijo nova naredijo a nikoli tvojega uma ne zapustijo.

Prešerno dano v lepoto zavito tam prijateljstvo novo je skrito
kot sonce in luna sta v noč in dan narazen
še vedno sta skupaj v duši in umu ki nikoli ni prazen.

Prijateljstva se zgodijo kot pomežik očesa še dobro ne pomisliš
sta se že skupaj ujela prijatelja postala in to ni več šala
od takrat skupaj držita
nove pustolovščine en ob drugem lovita.

Gašper Ravnik, 9. razred
OŠ Prežihovega Voranca Maribor

SKUPAJ NAM JE DOBRO

Dobro nam je, ko skupaj smo vsi
saj sam ne moreš po življenjski poti.
Vedno prav pride ti par rok, nog in oči,
ki delajo ko onemoreš ti.

Dobro je, ko skupaj smo,
da svojo srečo lahko delimo,
se skupaj smejimo
in si svojo zgodbo skupaj pišemo.

Lažje nam je, ko svojo žalost delimo
ter skupaj kamen s srca zvalimo
in prihodnje skale odvalimo;
preden se srca dotaknejo.

Nikoli prepozno ni,
Da v svoje življenje vključimo nove ljudi
in se kot kamen v reki spremenimo,
da lahko koga v svoj življenjski tok spustimo.
Ter z njim pot nadaljujemo.

Jure Krajnc, 9. razred
OŠ Prežihovega Voranca Maribor

MISEL

Sam v sobi čepim in trpim. Vsak dan, to ponavlja se že več let.
Solze ven hočejo, ampak jih zaustavlja en velik trd zid, zid sestavljen iz stresa in anksioznosti.
»pomagajte!« si v glavi govorim, ampak nikoli nikomur drugemu tega ne rečem,
tega pač ne storim.

Še naprej se sprašujem, če sploh vreden sem vsega, če sploh vreden sem imena tega.
Še danes se v posteljo ne spravim, brez da bi pomislil, kako naj se jutri popravim.
O sebi vedno slabo govorim, vedno tako, kot da sam sebe sovražim.
Sem v sebe se zapiram, vedno se nikomur ne odpiram,
ob enem pa vse druge podpiram.

Ves stres od drugih se na mene spravi, kot da že nimam dovolj skrbi v svoji glavi.
Potem pa še to sledi, da šola se mi za nogami podi.
Nečesa pa se res spomnim in pa mogoče v to ne dvomim.
Spomin se besed svoje matere ter svojega očeta. Kaj pravita, se sprašujete? No ...
Glasi se tako:
»Če je vse kar si danes toril, se obdržal skupaj v enem komu, sva ponosna nate,
le nadaljuj tako, pa da te ne bo v temačno smer povleklo.«
ta misel mi je možgane zbistrirala, mogoče pa le ni tako slabo kot se je sprva zdelo.
Malo časa je potrebno, da ugotoviš, da te je življene za norva vzelo.
Ampak važno je samo to, da se temu ne pustiš
in da se na svojih nogah trdno na tleh obdržiš.

Saša Marić, 9. razred
OŠ Prežihovega Voranca Maribor

BESEDE SO BESEDE

Besede so besede, dokler niso nekaj več.

Enako je z ljudmi, ki postanejo znanci, mislim s prijatelji,
katerih besede postanejo stavki , mislim povedi, mislim mnenja.

In mnenja ljudi, mislim znancev, mislim prijateljev imajo več pomena,
kot druga, saj barve so barve dokler niso najljubše,
hrana je hrana dokler ni najokusnejša
in prijatelji so prijatelji dokler niso najboljši.

Jaka Ravnik, 9. razred
OŠ Prežihovega Voranca Maribor

REŠIMO PLANET

Ljudje zapadajo v depresijo,
ko v vojni se borijo.
Dan za dnem mineva na bojiščih,
za nekatere pa v oporiščih.
Vsi želimo si miru,
ne pa vsakodnevnega strahu.
Svet se vedno bolj razdvaja,
sovraštvo srca nam napaja.

Potem pa tu je še onesnaževanje.
Izgubljam jezera in gozdove,
ko nekateri želijo uresničevati svoje sanje.
Uničujejo naš lep planet,
ki ni več zelen,
ampak umazan in pregret.

Ljudje se ne zavedajo nastale škode,
to spoznali bodo,
ko na svetu ne bo več niti kaplje vode.
Takrat pa bo prepozno za vse nas,
Zato moramo ukrepati zdaj,
ko je za to še čas.

Združiti moramo moči,
čeprav se to nam težko zdi.
Skupaj vsem nam je lahko lepo,
le stopiti moramo skupaj in si podati roko.

Neža Gračner, 9. razred
OŠ Miklavž na Dravskem polju

POLET V NOV SVET

Poleti golob v nebo, v nebo,
kjer ne poka in ne grmi, tja v mir, v svežino novih dni.

Letiš v nov svet ,listje zeleni,
po travniku cvetočem podijo se živali,
in oceani so raj za vodne prebivalce postali.

Slišiš smeh, vidiš veselje v očeh, ki ob večerih se zapro
in ljudje srečne sanje sanjajo.

Slišiš smeh, vidiš veselje v očeh,
ki ob večerih se zapro
in ljudje srečne sanje sanjajo.

Golob moj, v novi svet se leti in ti glasnik miru, si videl ta svet, ko šel si v oblake letet.

Ponesi nas tja,
na krilih želja,
naj se zgodi, kar
vsak od nas v srcu si močno želi.

Mateja Petek, 9. razred
OŠ Miklavž na Dravskem polju

PARADIŠ

Nisem verjel, a zdaj mi je jasno
od vsega začetka, kliče me glasno
Paradiš leži nekje v daljavi
v neraziskani, divji naravi.

Zakaj bi se spopadali, se sovražili in ustražovali?
Živeli v emi in se ne na noge pobrali?
Dajmi bratje, stopimo skupaj, se posvetujemo
za svet nekaj naredimo in to nujno!

Prav lep je ta naš planet
ampak mi, uničujemo ta svet.
Če ugledaš ta naš paradiš
prvič odpreš oči, znova zaživiš!

Če bi vsaj poskusili in ne bi se prepirali
naš proces ne bi bili zavirali.
Našo škodo lahko popravimo,
naš paradiš znova postavimo.

Roko Godič, 9. razred
OŠ Bojana Iliča Maribor

ZELENICE DOMOVINE

Živim tu, kamor pripadam in nikjer drugje.
Prijazno je okolje in dobri so ljudje.
Tukaj sem odrasel in lepo se imel.
Pesmi sem pisal in po tihem jih pel.

Zjutraj svež zrak me pričaka.
Očetu vinograd vino nataka.
V jutranji zarji se hribovje utaplja.
Po oknu polzi hladna dežna kaplja.

Po zelenicah srne se podijo.
V južne kraje se ptice selijo.
V kratkem prišla bo zima
in še slajša bo, kot tale rima.

Pripravljam se na sanje,
ki so kot po zvezdah veslanje.
Saj mi je jasno, da nič ne traja večno.
To je zadnji verz, poslavljam se, srečno!

Roko Godič, 9. razred
OŠ Bojana Iliča Maribor

SREČA JE RAZLIČNA

Sreča je različna, kot so ljudje.

Sreča je nešteta, kot so ljudje.

Srečen mora biti vsak.

Sreča je, ko s prijateljem hodiš po mestu,

ko rože nabereš za svoje sestre.

Sreča je, ko si dobre volje in plešeš ter poješ v svoji sobi.

Sreča je, ko ti sonček sije in se ti mavrica nasmehne.

Sreča je, ko imaš spomnine, ki jih boš imel pri srcu.

Sreča je različna, kot so ljudje.

Sreča je nešteta, kot so ljudje.

Sreča so najlepše sanje, ki si jih lahko želiš.

Kateryna Shovheniuk, 5. razred
OŠ Bojana Iliča Maribor

SKUPAJ IMAMO SE DOBRO

Skupaj imamo se dobro,
skupaj nam je lepo,
skupaj nam vetrček piha,
greje nas sonce toplo.

Skupaj smo vedno veseli,
skupaj zabavamo se.
Skupaj se dobro imamo,
vsak dan vidimo se.

Skupaj se radi igramo,
se gibamo in klepetamo,
in vedno, ko smo skupaj,
se neskončno radi imamo.

Mila Rosa Bregar, 5. razred
OŠ Janka Padežnika Maribor

SKUPAJ ZA VSE

Danes je lep sončen dan,
zunaj se smejimo, veselimo
in igramo.

Skupaj se zabavamo.

Ko v težavah je kdo,
mu pomagamo,
da se spet v krog sklenemo.

Skupaj hodimo v šolo,
skupaj gremo tudi iz nje,
se pogovarjamo,
skupaj dobro nam gre.

Ker več glav več ve,
skupaj delamo domače naloge,
da nasmešek na obraz se vsem spet nariše.

Skupaj se imamo dobro vsi,
to lahko poveš ti in ti in ti.

Nika Šešerko, 5. razred
OŠ Janka Padežnika Maribor

PRIJATELJSTVO

Vsak potrebuje nekoga, s kom mu je lepo,
to govorim zato, da nam ne bo hudo.

S tabo bo prebrodil vse dneve in noči
in prijateljstvo ne bo izgubilo moči.

Tudi skozi razlike in ko bosta stara,
bo vajino prijateljstvo glasno kot kitara.

In vedno pomni to besedo,
prijateljstvo je vedno veselo.

Ana Fleisinger, 5. razred
OŠ Ludvika Pliberška Maribor

PESEM O PRIJATELJSTVU

Prijateljstvo je kakor sonce,
ki pogleda izpod megle.
Prijateljstvo je žarek zvezde,
ki pokuka izpod teme.

Prijateljstvo je zgodba,
ki se ne konča,
če prijatelj te ne izda.
Prijateljstvo je neskončno morje
pod jasnino modrega neba.

Prijateljstvo oblikuje pod usode,
nas spremlja vse življenje.
Treba ga je negovati,
če ga hočemo obdržati.

Nika Pulko, 5. razred
OŠ Ludvika Pliberška Maribor

PRIJATELJSTVO

Skupaj se imamo dobro,
se učimo, plešemo in veselimo,
Prijateljstvo ustvarjamo
in se veliko družimo.

Po trampolinu skačemo
in se s skirojem vozimo.
Si zgodbe izmišljujemo
in smešnice pripovedujemo.

Včasih druga k drugi zamujamo
in korake pospešujemo.
Vse zadihane prispemo
in utrujene nič ne počnemo.

Samo govorimo, se smejimo
in minute hitro bežijo.
Potem domov zamudimo,
starši pa v skrbeh že glasno govorijo.

Včasih se tudi sporečemo,
vendar se hitro pobotamo.
Ko spet skupaj smo,
se še raje imamo.

Novo prijateljstvo gradimo,
skupaj beremo, pojemo in veliko govorimo.
Le kaj bi počeli,
če prijateljev ne bi imeli?
Ves dan bi bili sami
in starše nergati poslušali.

No, vidite,
da je dobro,
če prijatelja imaš,
saj nisi več sam
in dolgčas kar hitro mine.

Prijatelj te tudi nikoli ne izda,
ampak reče besedo:
»Rad te imam«,
stoji ti ob strani
in s tabo klepeta.

A pravi prijatelj ne more biti vsak,
saj mora vsaj malo biti tebi enak.
Paziti pa moraš,
da ostaneš takšen kot si,
saj si takšen najboljši.

Skupaj se imamo dobro,
saj nikoli nismo potrti,
ampak vedno sprejeti
in nasmejani.

Če si potr, se ti cel svet na glavo zvrne,
ko se prijatelj k tebi obrne,
ti ogromno pomaga z majhnim nasmehom.

Njegov nasmeh ti polepša svet,
zato smejmo se tudi mi,
da osrečimo ostale ljudi.
Sreča naj spremlja nas.

Če imaš veliko denarja,
še ne pomeni,
da si bogat.
Bogat in srečen si takrat,
ko pravega prijatelja imaš.

Tudi v šoli smo radi skupaj,
saj lahko počnemo razne stvari:
Pišemo, rišemo in se učimo,
za lepe ocene se borimo.

Beremo skupaj,
saj književnost je super,
zato se nam pridruži
in beri z nami tudi ti.

Vivi Oblak, Maja in Nina Merkuš, 6. razred
OŠ Dušana Flisa Hoče

IMAMO SE DOBRO

Dobro se imamo na sprehodih,
ko utrujeni posedamo na štorih.

Dobro se imamo vsi,
pa naj bo z mamo, očetom ali s teto.

Lepo mi je, ko pojem in plešem,
ko lepo sliko narišem,
ko dobro zgodbo napišem,
se pri angleščini dobro opišem.

Dobro se imam z vsemi,
pa če tudi so vsi leni.
Vedno nasmeh na obrazu obdržim
in se redko kislo držim.

Pomagamo si in si vse damo.
Pomembno je, da se radi imamo
in na novo dogodivščino čakamo.

Lejla Kustec, 6. razred
OŠ Maksa Durjave Maribor

SKUPAJ ZAŽIVIMO

Ko smo skupaj,
se dobro imamo,
skupaj se igramo
in veselo klepetamo.

Po igrišču kot zmešani norimo,
se po celem telesu potimo,
v lica kot zrele češnje žarimo,
od utrujenosti zaspimo.

Fajn je, ko simpatijo zagledaš,
mu v oči pogledaš,
fajn, ko sanjariš,
si nemogoče stvari domišljaš –
o vsem možnem razmišljaš.

Fajn je, ko se smejemo,
se ob simpatiji grejemo,
ko različne knjige beremo
in račune štejemo.

Ko se učimo in po učilnici lovimo,
se šalimo in med poukom spimo.
A ni fajn, ko rečemo adijo,
saj nam hormoni ponorijo.

Fajn je, ko s prijatelji smo,
ko si lahko norije zaupamo,
ko se tja v en dan pogovarjamo
in se samo drug z drugim ukvarjamo.

Med prijatelji vedno zaživim.
Dobro se počutim,
ko prijatelje vidim nasmejane,
neustavljive in razigrane.

Takrat vedno začutim,
da vsi mladi –
vsi majhni, veliki, debeli in vitki –
prav vsi se imamo radi!

Aina Meglič in Mia Praznik, 7. razred
OŠ Franca Lešnika-Vuka Slivnica

IMAMO SE FINO

V družbi lepše je vse,
le tega vsi ne vedo še.

Odrasli, ki hodijo v službo,
vem, da jim je lepše,
če imajo dobro družbo.

Tudi ko se učimo,
se v dobri družbi vedno imamo fino.

Še lepše pa je,
ko se s prijatelji na igrišču dobimo in
in vse proste dneve z njimi fino preživimo.

Pogovor prav vsem krajša čas,
tudi pomiri in poveže nas.

Pravi prijatelji nam vedno pomoč ponudijo in
tudi ko nam je težko,
se nas nikoli ne utrudijo.

Zato, če jih imamo, cenimo to,
saj pravi prijatelji so največje zlato.

Tako kot vsaka stvar potrebuje lep prijem,
tudi mi od prijatelja kdaj topel objem.

Lana Mikložič, 9. razred
OŠ Martina Konšaka Maribor

pesem je na maratonu prebral Tomaž Čuš

KO MARJETIC VEČ NI

Ko marjetic več ni,
ko kisik se ti stopi pred pljuči-
Moja vrata so odprta,
danes obdarim te s ključi.
Tebi dam poezije sad,
tebi je ljubezen zagotovljena.
Biti tvoj prijatelj danes
ne bo presegla zveza nobena.

Mladost mine,
tako kot vse dobrine,
ki jih podari nam lunina izmena.
In, če slučajno minem:
grem v miru, vedoč
da nekomu nisem brez pomena.

Rada te imam, seveda
bolj, kot včasih na zunaj izgleda.
Obljubi, da čez desetletja
ne pozabiš ne mene,
ne preteklega poletja.

Lucija Centner Žiger, 8. razred
OŠ bratov Polančičev Maribor

KDOR POZNA VESELJE, JE BOGAT SREČE

Včasih je potrebnih le nekaj spodbudnih prijateljskih besed:

Ljubi!

Bodi to, kar si!

Živo na polno!

Rad te imam!

Sreča ne pozna meja

niti slabih besed.

Sreča pride in gre,

zato živi zdaj,

ne oziraj se nazaj,

bodi to, kar si,

saj tak si najboljši.

Blažka Gorenšek, 9. razred

OŠ Kamnica

DOBRE VOLJE POLNI

Skupaj dobro se imamo,
na lovu za veseljem se ne vdamo.

Roko revnemu podamo
in se sami pokesamo.

Sreča okrog nas razhaja,
znance in prijatelje obdaja.
Z njimi radi se poveselimo,
ob skupnih šalah onemimo.

Dobre volje polni smo takrat,
ko podnevi nastopi mrak,
zjutraj luna se dani,
netopir kar sam zaspi.
Zdaj nam vse to »dol visi«,
saj z roko v roki stojimo vsi.

Iva Kastelic, 9. razred
OŠ Kamnica

ŽIVLJENJE JE VESELJE

Včasih se nam zvrta, ko se zazdi,
da prave poti več ni.
Včasih se zdi, da iz rok čas beži in
da ga kmalu več ni.

Najhuje je, ko ti iz misli v misel skače škrat
po imenu Ždirenžat.
Če mu prisluhneš, je konec s tabo.
Slabe ti misli nasul je v glavo.

A na drugi strani je vila,
mnogi že leta jo kličejo Mila.
Ona ti daje misli vesele,
da jasno postane kot modro nebo,
da danes brez sreče pač ne bo šlo.

Zato ti zdaj še jaz zapovem,
da življenje zna biti veselje,
ampak le s pravim vidikom.

Alina Korotaj, 9. razred
OŠ Kamnica

SPLOŠNA RESNICA

Splošno je res, da se rada pogovarjam ...
In se ne tako težko predstavljam.
Rada sem v družbi ...
In še posebej rada se z njo veselim.

Čas, ko se pogovarjam z ljudmi, hitro beži.
To me včasih skrbi ...
Ampak se vseeno, ko je konec, razidemo,
in vsak na svojo stran odidemo.

Potem ko greš stran,
pa vendarle veš,
da je tvoja dobra volja zaman.
Saj veš, da te samo
eden od teh ne bo obrekoval
in se ti on edini
za hrbtom ne bo smejal.

Vedno nam vsi govorijo,
naj se z vsemi razumemo
in se za njih trudimo ...
Ampak kaj ko veš,
da so ljudje lahko preveč nesramni
in za tvoja čustva – "prenemarni".

Hana Špičko, 8. razred
OŠ Duplek

SMISEL

Vsak kdaj sanja o nečem,
si to želi in k temu stremi,
ima neko idejo, ki ga pokonci drži
in mu pomaga, da se v temi ne izgubi.

Pa pridejo trenutki, ko ne verjameš vase
in misliš, da ti ne bo uspelo.
A vedi, vsakemu bo kdaj spodletelo.

Ob tebi naj bo vedno misel,
ki ti vliva pogum in daje tvoji poti smisel.
Ne glede na to, kaj ti pride na proti,
ne pusti, da te karkoli zmoti.

Iza Okretič, 8. razred
OŠ Angela Besednjaka Maribor

PRAVI PRIJATELJ

Vsak svoje obveznosti ima,
zato ni veliko prostega časa.
Hobiji, šola, domače stvari,
vse to čez teden se zgodi.

Kako izgledaš, važno ni,
če v pravi družbi si.
S pravimi prijatelji ti je lepo,
tudi če se vidite redko.

Delaš in delaš,
da čas pridobiš,
da se kmalu lahko
spet s prijatelji dobiš.

Pride tudi čas,
ko skregamo se,
a važno je le,
da hitro uredimo vse.

Pravih prijateljev le nekaj je
in ti držijo s tabo – ne glede na vse.
Vse lepe spomine z njimi deliš,
zato pazi, da časa s prijatelji ne zamudiš.

Ana Sofia Jakopin, 6. razred
OŠ Angela Besednjaka Maribor

Sodelujoči na 20. bralnem maratonu:

Maša Lešnik, Iza Okretič, Ana Sofia Jakopin (OŠ Angela Besednjaka)
Roko Godič, Kateryna Shovheniuk (OŠ Bojana Iliča Maribor)
Lucija Centner Žiger, Filip Lev Židanik, Liam Kraner (OŠ bratov Polančičev)
Živa Goričan, Lia Milošič, Neja Lešnik, Lara Osvaldič (OŠ Draga Kobala)
Hana Špičko, Ana Šohar Lorenčič (OŠ Duplek)
Vivi Oblak, Nina Merkuš, Maja Merkuš (OŠ Dušana Flisa Hoče)
Mia Praznik, Aina Meglič (OŠ Franca Lešnika-Vuka)
Tine Mlekuž, Žiga Mlekuž (OŠ Franca Rozmana-Staneta)
Nika Šešerko, Zala Neli Bregar, Mila Rosa Bregar (OŠ Janka Padežnika)
Blažka Gorenšek, Iva Kastelic, Alina Korotaj (OŠ Kamnica)
Sofia Hameršak, Julija Kašman, (OŠ Kungota)
Zarja Čač, Ana Fleisinger, Nika Pulko (OŠ Ludvika Pliberška)
Lejla Kustec, Ana Lubej (OŠ Maksa Durjave)
Jana Jovič, Naia Dokl, Tomaž Čuš (OŠ Martina Konšaka)
Neža Gračner, Mateja Petek (OŠ Miklavž na Dravskem polju)
Gašper Ravnik, Jure Kranjc, Saša Marič, Jaka Ravnik (OŠ Prežihovega Voranca)
Lina Bernier, Julia Šega, Mia Korenčič (OŠ Rada Robiča)

Mentorice sodelujočih bralcev na 20. bralnem maratonu:

Janja Kajnik (OŠ Angela Besednjaka Maribor), **Doris Brunec** (OŠ Bojana Iliča Maribor), **Diana Tavčar Ročenovič** (OŠ bratov Polančičev Maribor), **Radmila Drvarič** (OŠ Draga Kobala Maribor), **Andrejka Švegl** (OŠ Duplek), **Lidija Mazgan** (OŠ Dušana Flisa Hoče), **Jožica Korpar** (OŠ Franca Lešnika-Vuka Slivnica), **Helena Molek** in **Nastja Ferk** (OŠ Franca Rozmana-Staneta Maribor), **Kora Čeh** (OŠ Janka Pdežnika Maribor), **Barbara Škrbič** (OŠ Kamnica), **Mateja Vdovič** (OŠ Kungota), **Tanja Gojčič** (OŠ Ludvika Pliberška Maribor), **Majda Kukolj** (OŠ Maksa Durjave Maribor), **Sabina Grabar** (OŠ Martina Konšaka Maribor), **Metka Lovišček** (OŠ Miklavž na Dravskem polju), **Mateja Rutnik** (OŠ Prežihovega Voranca Maribor) in **Darja Lašič** (OŠ Rada Robiča Limbuš).

Pripravila in uredila: **Urša Žiger**, *koordinatorica programa Prežihove bralne značke in Palčka Bralčka*

Izdala: **Zveza prijateljev mladine Maribor**, oktober 2022

Facebook

Prežihova bralna značka - Palček bralček

